

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

זמני החג בפינסק:

יום טוב ראשון

הדלקת נרות: 21:04

מנחה ערב החג: 21:10

מעריב ליל א': 22:34

שחרית: 3:45

יום טוב שני (שבת קודש)

הדלקת נרות שבת וחג: 21:05

מנחה: 21:10

שחרית: 9:30

מנחה: 20:30

ציאת השבת והחג: 22:37

חדש בפינסק

גב' יעל פולק תח"ל על השנה הנפלאה.

מי שלא היה בבית הספר "בית אהרן - בנים" אחרי תפילת ערבית של יום רביעי לא ראה מכרז אמיתי מימיו. תלמידי ביה"ס ואברכי הקהילה התמודדו על קניית ברכת ספירת העומר האחרון של שנת ה'תשס"ט. הזוכים הם ר' יוסי גולדבלט ה"ו ור' אבי רובין ה"ו שכיבדו את ר' אברהם גבירצמן בברכת כהן.

בערב החג התקיימו מבחני סוף השנה בבתי הספר "בית אהרן".

ביום ראשון התאספו כל נשות ארגון "חסד" לביהכ"נ למסיבת ראש חודש. הרה"ג משה פימה שליט"א הרצה לפני הנשים על חודש סיון ולאחר מכן בנות בית הספר "בית אהרן - בנות" הנעימו את הערב בחידונים ובשירה.

ברוך הבא לידידנו ה"ה נחמן קויתי נ"י שהגיע ביום רביעי לכבוד חג השבועות עד לאחר המחנה.

לאחר 70 שנה זכינו השבוע להשתתף במסיבת סידור לילדי משפחות הקהילה. ישר כח למורה

לא לשכוח עירוב תבשילין

פינת ההלכה

הרב מאיר פולק הי"ו

יש נוהגים לקשט בעשבים ואילנות בביהכ"נ ובבית, זכר למתן תורה, שהר סיני היה מקושט, ומשום שבעצרת נידונים על פירות האילן. ולמנהג הגר"א אין מקשטים כי היום זה מנהג הגוים לקשט בחנם.

הדלקת הנרות: יש מדליקים כבכל שבת ויש שאומרים שכיון שאשה מקבלת בהדלקת הנרות את קדושת החג וכיון שצריכים "תמימות", תדליק לאחר צאת הכוכבים אע"פ שבכל יום טוב נוהגת להדליק כבכל שבת.

בזמן הדה"נ מברכות "שהחיינו" ובקידוש יזהרו לא לענות אמן משום הפסק.

מתפללים ערבית לאחר צאת הכוכבים כדי שיהיו ימי ספירת העומר, מ"ט ימים שלמים.

נוהגים להיות ערים כל הלילה משום שבבילה שקיבלו ישראל את התורה ישנו כל הלילה והוצרך הקב"ה להעיר אותם, לכן אנו צריכים לתקן זאת.

ברכות התורה: כיון שיש ספק האם הלילה גורם לחיוב ברכות התורה משום שהוא מפסיק מברכות התורה של אתמול או השינה גורמת לכך, לכן מספק לא יברך ויוציאו אחר שישן, ואם ישן ביום שנת קבע יכול לברך.

ברכות השחר: לא יכול לברך אלקי נשמה והמעביר שינה ונוהגים לצאת בכל ברכות השחר ממי שישן שנת קבע.

בעמוד השחר יטול ידיו דשמה הלילה גורם לרוח רעה אפילו בלא שינה, אבל לא יברך משום ספק שמה השינה גורמת לרוח רעה ואחר שעשה צרכיו קודם התפילה, יטול ידיו ויברך.

נוהגים לאכול מאכלי חלב בשבועות, ואין לעשות את הסעודות עם מאכלי חלב, כיון שיש מצוה לאכול בשר ביום טוב.

שכח יעלה ויבוא בסעודת הלילה והבוקר, אם נזכר לאחר שהזכיר שם ה', יסיים את הברכה ואומר "ברוך אתה ה' א' מלך העולם, אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל לששון ולשמחה, את יום חג השבועות הזה, ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים". ואם התחיל ברכת הטוב והמטיב, חוזר לראש. ונשים אינן חוזרות מספק משום שיש סוברים שאשה פטורה מלאכול פת ביום טוב.

ביום טוב שני של גלויות כיון שהוא גם שבת, יש להדליק נרות בזמן הדה"נ - 21:05 ואת הקידוש לאחר צאת הכוכבים - 22:36.

יש לזכור לעשות עירוב תבשילין על תבשיל ופת. יש נוהגים לאכול אותם בסעודת הבוקר ויש הנוהגים בסעודה שלישית.

ברכת מזל טוב מיוחדת נקדם קמיה מורינו ורבינו ראש החבורה הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א להולדת הנכדה תזכו לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים

פניי החג

הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א - ראש ישיבת "פאר ישראל"

בשעה שברא הקב"ה את העולם התנה הקב"ה תנאי. אם יקבלו ישראל את התורה יהיה לעולם קיום, במידה וח"ו לא יסכימו לקבלה הרי שהעולם חוזר לתוהו ובוהו. שנאמר "אם לא בריתי (ברית התורה) יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמת". כאלפיים וחמש מאות שנה לאחר מכן עמדו כל עם ישראל - שש מאות אלף איש - לבד מטף, נשים וזקנים, מסביב הר סיני לאחר שיצאו ממצרים כבני חורין, ספרו חמישים ימי התעלות והכנה לקבלת התורה, הוסיפו עוד שלשת ימי טהרה והתקדשות למעמד הנשגב שכמותו לא היה מבריאת העולם וכמותו נראה שלא יהיה, וראו עין בעין בגילוי השכינה איך שבורא עולם ירד משמי השמים העליונים עם רבבות רבבות מלאכים, ברוקים ושופרות, אש שחורה ע"ג אש לבנה, וכל העם רואים את הקולות, קולות שניתן לראותם, ובמעמד המרטיט והמרומם הזה שמעו הם את עשרת הדברות מפי עליון ומפי הגבורה.

מובא במדרש שלפני שהקב"ה נתן את התורה, פנה אל בני ישראל ושאלם מי ערב לכם שתקיימו את התורה? ענו לו: השמים והארץ. אמר להם הקב"ה: השמים והארץ אינם עומדים לעד, אני רוצה ערבים יותר טובים והציע לקחת את הילדים כערבים. ואכן הילדים הם הערבים לעם ישראל שיקיימו את התורה. ונשאלת השאלה, מה אשמים הילדים אם הוריהם לא יקיימו וישמרו את מצוות התורה? ועוד, וכי לוקחים ערב בניגוד לרצונו, האם שאלו את הילדים האם הם מוכנים להיות ערבים?

וראיית פעם תירוץ שהוא נשמע אמיתי ונכון. כאשר ענו בני ישראל שהשמים והארץ יהיו ערבים, לא הייתה כוונתם שכאשר ח"ו יעברו על קיום התורה והמצוות יתמוטטו שמים וארץ ויחרב העולם. השמים והארץ יהיו ערבים שיפסיקו לתת גשמים וצמחים, יהיה נתק גמור בין תפקיד השמים והארץ לבני האדם. וע"ז השיב הקב"ה שהוא חפץ בערבים יותר טובים והם הילדים של בני ישראל, שבמידה וח"ו לא יקיימו תורה ומצוות יהיה נתק בין הילדים לבין הורים.

ואכן רואים בחוש ובמציאות כאשר ההורים מתרחקים מהתורה והמצוות נוצר נתק בין הילדים להוריהם וה"נחת" הוא מהם והלאה.

חג השבועות, חג קבלת התורה, כידוע בכל שנה מתעורר מחדש כח הנתנה מבורא עולם לבניו. נקבל על"ע להתחזק בקיום התורה והמצוות ובוהו נבטיח את הנחת מילדינו בבחינת "גם כי יזקין", גם כאשר יזקינו האב והאם, לא יסור הבן מלכבדם ומלהוקירם.

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

סיפור לשבת וחג

כשראתה את בעלה חוזר עם דמעות חמות שהספיקו למלאות את פניו והוא כולו נזוף ופגוע. פייטל כבר לא יכול לישון את הלילה, נדד הוא על יצועו מי יודע מה מצפה לו בראותו...

***

ר' מאיר לא ידע את נפשו, זעם וכעס מלאוהו והוא יצא לאתנחתא קלה אל הגינה לשאוף אוויר צח ומרגיע. עם צאתו את מקום הסעודה והנה רוח סערה נטלתהו והעיפה אותו למדבר, שם נישא בניין גבוה מאיר כולו באור יקרות, הוא נמשך אחר אותו בניין, משכנס שמע את הקול קורא: 'ברוך הבא לאברהם אבינו, יצחק אבינו, יעקב אבינו. ברוך הבא לדוד המלך, וברוך הבא לר' ישראל הבעל שם טוב' (ר' ישראל היה בין החיים בזמן המאורע הזה). הוא נכנס לאולם ולעיניו נגלה אור גדול מאוד אשר סגור את עינו ולא יכל להביט בפני הנוכחים, רק שמע את קולם. לעניו נגלתה רק דמותו של הבעל שם טוב בלבד.

קם דוד המלך ופתח: 'ברשות האבות הקדושים, וברשות בית הדין, תובע אני את היהודי הניצב בפתח, מאיר שמו, באשר זלזל וביזה את חיבורי היקר ספר התהילים, אשר דמעות רבות שפכתי בעבורם, וכל מילה נכתבה במסירות נפש וברוח הקודש. ואשר כל האומרם זוכה לפעול ישועות רבות. ויהודי זה זלזל בפייטל שואב המים אשר שפתותיו דובבות תהילים וביזהו ברבים. לכן תובע אני את עלבון שואב המים, ועלבון ספר התהילים מיד מאיר העומד מולנו.'

***

אימת מוות נפלה על ר' מאיר הנדיב, כן אינו תועה הוא עומד נוכח אבות האומה, דוד המלך ועוד יהודי עטור זקן הנקרא הבעל שם טוב, אשר טרם ידעוהו, שכן הוא מכת המתנגדים, ואינו משתייך לחסידים. עומד הוא כקש ברוח וכעלה נידף מול הדרת קדושתם, ואינו יודע להשית עצות לנפשו.

'אכן תביעתך תביעת אמת ובן מוות הוא על מעשהו הנפשע'. ענו האבות הקדושים בנחרצות. קם הסנגור, הלוא הוא הבעל שם טוב הקדוש לשאת את דברו ואמר: 'ובכן, אנא מכם האבות הקדושים, ודוד המלך אף על פי שצדקים הינכם, ובן מוות הוא, וחטא הוא חטא גדול. אנא חננוהו נא בזאת שיעשה תשובה שלמה, תשובת המשקל, אשר אני אהיה ערב עליה ותנו לו חיים במתנה. יקבל על עצמו מאיר זה כי מיד שיחזור למקום הסעודה יזמין את פייטל ואותי, יבקש סליחה קבל עם ועדה ויספר את מאורעותיו האחרונים. או אז תהא תשובה לחטאו וימחל עוונו.'

סיים הבעל שם טוב הקדוש. דבריו הכנים והטהורים התקבלו על כולם ופסק הדין 'יצא לתת חיים לר' מאיר הנדיב תמורת תשובה שלמה שיעשה.

***

עם סיום המשפט הוחזר ר' מאיר למקום ממנו נלקח. והוא נכנס אל מקום האירוע כשכולו נרעש ונסער. מיד שלח את בנו עם מרכבה רתומה לסוסים אל ביתו של פייטל שואב המים להביאהו לבקשת סליחה, ומרכבה נוספת נשלחה אל ביתו של הבעל שם טוב, הסנגור והערב ומליץ טוב שהיה לו במשפט.

דפיקות נשמעו על דלת ביתו הרעועה של פייטל. 'זכי מי מחפשיני בשעה כזו, ושמא רוצה הגביר ר' מאיר להענישני?!' תמיהות וחששות גברו על פייטל והוא קם בעצלתיים לפתוח את הדלת. לתדהמתו גילה כי בפתח עומד לא אחר מאשר בנו של ר' מאיר כשהוא קורא לעבר פייטל בתחנונים: 'אנא בוא עימי דבר חשוב לאבי אליך'.

קם פייטל שואב המים בכבדות ונשך אחר בנו של ר' מאיר. גם הכרכרה השנייה שהופנתה לעיר מעז'בו' הגיע בקפיצת הדרך, ולמרות השעה המאוחרת נראה היה כי ר' ישראל הבעל שם טוב חיכה רק להם.

תוך זמן קצר הובאו השניים אל מקום הסעודה. משכנס הבעל שם טוב למקום ראהו ר' מאיר בפעם השנייה בחייו, ומיד זיהה אותו כסנגורו במשפט שנערך עבורו לפני זמן קצר. הוא פנה לצדיק בקריאה: 'רבי, יישר כוחכם' ונפל מתעלף. מיד השיבו לו את רוחו, וכשהתאושש קמעה קם על הדוכן והחל מספר את סיפורו נוכח קבל עם ועדה, מעת עזיבתו את המקום ועד הגיעו הנה בחזרה.

'ובכן' סיים את דבריו: 'על מנת לעשות את תשובתי, ראשית מבקש אני את סליחתו המלאה של דוד מלך ישראל על שזלזלתי בספרו ספר התהילים הקדוש אשר למעלותיו העצומות אין קץ וסוף, ואת סליחתו המלאה של פייטל שואב המים "תהילים זאגער", אשר דוד המלך בעצמו עומד ומגן עליו בזכות מזמורי התהילים אשר הורגל בהם, וזוה מקבל עלי תשובה שלמה לבל אבזה חיללה את אומרי התהילים ובעליו, ומודיע אני קבל עם ועדה למען יראו וייראו את מעלתם הגדולה והעצומה של מזמורי התהילים הקדושים וכוחם הגדול. התעוררות והתרגשות רבה אחזה בכלם כאחד.

דוד המלך סלח, פייטל שואב המים גם הוא סלח. הבעל שם טוב היה הערב והעלה את תשובתו לשורשה. ר' מאיר עשה תשובה, והקהל כולו הפיק את הלחץ של הסיפור הנפלא: לספר התהילים יש עוצמה גדולה וחזקה מאוד לאין ערוך ולאין שיעור, וכל מי שמרבה באמירתם זכות דוד המלך עומדת ומגינה עליו.

זכות דוד המלך וזכות רבי ישראל הבעל שם טוב (שיום הילולתם חל בחג השבועות - ו' סיון) עומד לנו ולכל ישראל, להיות ערבים ומליצי יושר למעננו ולמען כלל ישראל. אמן.

(Breslev.co.il)

העיירה הגדולה כולה כמרקחה, כבר ימים מספר קודם המאורע הגדול החלו כל תושבי העיר מצפים בקוצר רוח ליום המיוחל. ההכנות הלכו וגדלו וההתרגשות עלתה וגאתה העיר כולה לבשה חג, גם בקרב עניי העיר פשטה השמחה הגדולה, וכל זאת למה? לכבודה של תורה!

נגיד העיירה, ר' מאיר שמו, כתב ספר תורה מיוחד במינו ומהודר מאין כמוהו אשר מששת ימי בראשית לא נכתב ספר תורה בהידור רב כזה, אורך כתיבתו של הספר עלה על שמונה שנים לא פחות, ומחירו היה הון עתק אשר אוזן אדם לא שמעתהו. לכתובת הספר הישיר ר' מאיר הנגיד סופר צדיק וירא שמים גדול אשר לפני כתיבת כל תיבה היה טובל ומכוון בשמות הקדושים, בחירת הסופר הצדיק הראוי לכתוב ספר תורה זה התמשכה זמן רב, שכן תנאים רבים הוצבו בפניו של הסופר, עד שנמצא הסופר הנדיר הראוי לבצע משימה חשובה זו. החומרים של ספר תורה זה נעשו בקפידה ובקדושה ומחומרים המהודרים ביותר וכל שלב ותהליך בכתובת הספר הקדוש נעשה בקפידה ובדייקנות מתוך הידור לשמה, כך שאורך זמן כתיבת הספר עלה על שמונה שנים כאמור.

היום המיוחל הנה הגיע, יום אשר לא בני העיר ציפו לו 'מעמד הכנסת ספר תורה'. שהרי לספר תורה מהודר שכזה ראוי לעשות שמחה וסעודה מיוחדת הראויה לספר תורה קדוש זה. ואכן ר' מאיר לא חסך בהוצאות, כל בני העיר וסביבותיה הוזמנו למעמד גדול ונשגב זה, כריות ענק לכבודה של תורה צצו מכל פינה ועבר. כולם הוזמנו - מרבנים וגדולי ישראל ידועי שם, עשירים וגבירים, ועד לפשוטי עם, אביונים ומקבצי הנדבות, כולם כאחד הוזמנו להשתתף בהכנסת ספר התורה ובסעודת מצוה חשובה זו.

לצורך כך ארגן ר' מאיר סעודה כיד המלך בכלים נאים ויקרים, אוכל עשיר ומגוון. הוא גם דאג למלצרים וסדרנים שיעזרו וישמשו את המוזמנים במהלך הסעודה והבטיח להם שכר הגון לצד עבודתם. למען הסדר הטוב דאג גם ליהודי אשר ישמש בתפקיד של "נוטל ידיים" - אשר ייטול את ידיהם של מכובדי האורחים בנטילת "מים ראשונים ומים אחרונים". לתפקיד זה החליט לבחור את פייטל שואב המים אשר כונה בשם נוסף "תהילים זאגער" (אומר תהילים).

***

פייטל שואב מים היה יהודי פשוט ביותר אשר התגורר בבקתה עלובה. מקור מחייתו היה משאיבת מים לתושבי העיר. יהודי טוב לב וישר, אשר התמימות והצדקות מלווים אותו בכל צעד ושעל. פייטל שואב המים כונה גם בשם: "תהילים זאגער" (באדיש: אומר תהילים) וזאת, משום שהיה מרבה באמירת תהילים, וספר התהילים היה שנון על פיו בעל פה. עם שחר אחרי סיום תפילת השחרית, לא היה אז מבית הכנסת עד שסיים את כל ספר התהילים ורק אחר כך יצא לעבודתו ועיסוקיו. גם במשך היום היו שפתותיו דובבות פרקי תהילים בעל פה, כך שספר התהילים ליווהו יומם ולילה. ובהגיע יום הכנסת ספר תורה, פניה מוזמנו לתפקידו בתור "נוטל הידיים" לרבנים, לגבירים ולמכובדי המוזמנים.

***

ביום המיוחל לבשו כולם בגדי חג, איש לא נעדר, המעמד היה מרגש מאוד. שולחנות היו ערוכים בטוב טעם, מלצרים מסתובבים עם מגשים מלאי כל טוב ומחלקים אותו כיד המלך לאורחים הרבים שהגיעו, בראש השולחנות ישבו נכבדי הקהילה לצד הרבנים ובראשם הגביר הנדיב ר' מאיר בעל הספר תורה.

גם פייטל שואב המים "תהילים זאגער" השתתף באירוע נכבד זה, את תפקידו למלא הוא כבר מילא בקדנות ובנאמנות, נטל את ידיהם של הנכבדים לסעודת מצווה, ומשסיים את חלקו הראשון של תפקידו התיישב בקרן זווית וחיכה לזמן נטילת "מים אחרונים", וזוה יסיים מלאכתו ויחזור לביתו לעלות על יצועו. שכן עייף הוא כבר ממאורעות היום האחרון העומד להסתיים.

באמצע הסעודה החלו להישמע דברי תורה ופולפול מאת הרבנים והלמדנים. גם ר' מאיר כובד לשאת את דבריו, ולשמחה לא הייתה קץ. אך פייטל שואב המים לא מצא עצמו בכל זאת. שהרי אינו למדן ואינו בעל ספר, כך שלא מבין הוא את הדברים הנאמרים, לכן ישב בפנינתו והחל ממלמל פרקי תהילים כמנהגו, עד שמתוך עייפותו נעצמו שמורות עיניו והוא נרדם.

כמו לכל דבר טוב גם לסעודה זו הגיע הסוף ור' מאיר הודיע על סיום הסעודה והגשת מים אחרונים למסובים. אך משום מה בקשתו לא נענתה, גם לקריאתו הנשנית להגשת מים אחרונים לא הייתה מענה שכן, פייטל שואב המים נרדם עמוק ולא שמע דבר סביבו. ר' מאיר החל כועס ורוגז וקרא בקול נוכח הסובבים כולם: 'חוסר אחראיות משווע, חוסר אמון ומילוי אחר התפקיד, בושה וכלימה לו לשואב המים "תהילים זאגער" שכמותו, אשר מלבד אמירת פרקי תהילים אינו יודע לעשות דבר, ומתרשל בתפקידו. הנה נמצא הוא ישן בקרן זווית וכי מה אכפת לו?'

הדי קריאות הזעם הגיעו לאוזניו של פייטל שואב המים אשר נעור משנתו הטרופה והוא נבעת ונחרד, צמרמורת אחזתהו, והוא לא ידע את נפשו מרוב בושה. 'שיסתלק לביתו "תהילים זאגער" הזה, ושישכח מכל תמורה המגיעה לו שכן ביישני במעמד מכובד זה.'

למשמע המשפט האחרון, נישא פייטל רגליו וברח בנפשו אל בקתתו העלובה שם המתינה לו אשתו בצפייה דרוכה. אך מה רבתה אכזבתה